

DOI 10.36074/grail-of-science.22.10.2021.59

ПРО ЕМЕРДЖЕНТНІ НООМОЖЛИВОСТІ ЛІКВІДАЦІЇ ГОЛОДУ ТА ЛІКУВАННЯ БІОСФЕРИ ВІД ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПОШКОДЖЕНЬ*

НАУКОВО-ДОСЛІДНА ГРУПА:

Корсак Костянтин Віталійович

д-р. філос. наук, професор, професор кафедри української та латинської мов¹, організатор і керівник²

¹ПВНЗ «Київський медичний університет», Україна

²Київський клуб «АНТИКОЛАПС», Україна

Кірик Тамара Вікторівна

канд. пед. наук, доцент, завідувач кафедри української та латинської мов¹, членкиня²

¹ПВНЗ «Київський медичний університет», Україна

²Київський клуб «АНТИКОЛАПС», Україна

Похресник Анатолій Костянтинович

канд. філос. наук, доцент, директор¹, член²

¹Київський технікум електронних приладів, Україна

²Київський клуб «АНТИКОЛАПС», Україна

Корсак Юрій Костянтинович

канд. філос. наук, старший науковий співробітник¹, член²

¹Інститут вищої освіти НАПН України, Україна

²Київський клуб «АНТИКОЛАПС», Україна

Анотація. Актуальність колективного дослідження полягає в пошуках шляху ліквідації харчових, демографічних, екологічних та інших загроз існуванню людства, чисельність якого стрімко зростає. Науковці світу створюють лише «відозви» і попередження про небезпеку, але навіть рішення ООН не вказують реальних засобів порятунку і швидкої ліквідації голоду. Мета дослідження — критичний аналіз праць науковців світу та їх екологічних проектів і планів. Завдання дослідження — пропозиція реального шляху порятунку людства через заміну індустріальних технологій екологічно безпечними ноотехнологіями, розвиток і використання ноонаук. Методологія дослідження спирається на поєднання класичних засобів (закони філософії, аналіз, синтез й ін.) і

* Автори висловлюють вдячність членам Київського клубу «АНТИКОЛАПС», які надавали допомогу в проведенні дослідження. Перелік членів Клубу надається в кінці статті.

запропонованих авторами «наук з майбутнього» — ноофілософії, нооекології, нооісторії, ноопедагогіки, ноосоціології, ноокогнітології та інших. Теоретичний результат дослідження — незаперечні докази того, що у потоці нанотехнологій з 2000 року стали з'являтися екологічно безпечні, які ми пропонуємо назвати «мудротехнологіями ≡ ноотехнологіями» (для зарубіжжя — «*mudrotechnologies* ≡ *wisetechnologies* ≡ *pootechnologies*»). З 2019 року їх кількість зростає по експоненті. Головний практичний результат наших досліджень — список ноонаук і ноотехнологій, що є «термінами з майбутнього». Вони формують Нооглосарій, на який ми отримали авторське свідоцтво. Наш висновок полягає в тому, що людство урятується не через «четверту промислову революцію» К. Шваба і побудову Індустрії 4.0. Ми вказали, що вже зараз існують ноотехнології, які знецінюють відомі світові прогнози і, як протеїн Фу, дають змогу швидко ліквідувати голод та здійснити пропозицію В.І. Вернадського створювати їжу без деструкції довкілля.

Ключові слова: людство у кризі, голод, екологічні загрози, тотальний колапс, засоби порятунку, ноотехнології, ноонауки.

1. Вступ: аналіз останніх явищ, досліджень, публікацій і термінологічних змін

Прихід пандемії COVID-2019 є всі підстави вважати не тільки джерелом численних смертей, негативного збурення більшості секторів глобальної економіки, гальмування розвитку і грандіозних втрат, але й повчальним уроком для всієї популяції *Homo Sapiens Sapiens* (HSS), яка наприкінці ХХ ст. була переконана в можливості продовження руху до «суспільства розширеного споживання», сподіваючись на його поєднання зі сталим розвитком (Sustainable Development). Нагадаємо, що ООН тричі проводила світові екологічні форуми (1992, 2002 і 2012) зі створенням планів ліквідації екологічних та інших загроз та забезпечення якості життя всього населення Землі, а в 2015 році прийняло знаменитий проект «17 цілей для сталого розвитку» з детальним переліком мало не двохсот завдань до межі 2030 року. Однак, ООН загалом так не вказала реальних засобів захисту від наближення тотального цивілізаційного колапсу. Обмежилася формулюванням цих завдань-побажань з постійним використанням слова «необхідно».

Керівники України найбільше переймалися проголошенням обіцянок (науковий термін — зверталися до популізму) і особистим самозабезпеченням (тут відповідні терміни — хабарництво і грабіж), тому за три десятиліття держава так і досягла економічних показників 1991 року, стала світовим взірцем невдалих дій, втратила п'яту частину населення й більшу частину промисловості разом великим тваринництвом, а останнім часом у світі журналістики отримала злосливу назву «великої аграрної держави». Нижче ми доведемо суперечливість значень цих трьох слів, адже їх винахідники міркують у системі відліку старих часів, ігноруючи всі найважливіші новітні відкриття і досягнення (насамперед — ноонауки і ноотехнології).

Багаторічний моніторинг головних світових відкриттів і технічних досягнень у момент настання нового тисячоліття дав нам змогу виявити у величезному потоці нанотехнологій перші екологічно ідеальні технології, що надають людям засоби для життя разом з лікуванням вже доволі серйозно пошкодженої усіма іншими виробництвами біосфери.

У 2010 році для цих рятівних для людства процесів ми запропонували науковому світу термін «ноотехнології», наївно сподіваючись на його

привабливість і високу позитивну сприйнятливість через звукову спорідненість зі словами «ноосфера» і «ноосферні технології». Наслідок: всі десятки скерованих на Захід матеріалів з літерами «ноо» у назві були відхилені редакторами. Нам навіть не відповідали — повне ігнорування. На «слов'янських» теренах маємо чимало публікацій, але ми не зустрічали чужих праць, автори яких вказували б на існування рятівних для людства ноотехнологій і пропагували їх використання. Можливих пояснень маємо кілька: 1) так виявляє себе ефект Лачинса в діяльності головного мозку Хомо; 2) море праць про забруднення біосфери сформувало переконання у неможливості екологічної ідеальності у світі виробництв; 3) банальна заздрість до чужих відкриттів; 4) ми повторюємо шлях Е. Геккеля, який до кінця свого життя так і не дочекався наукового визнання і практичного застосування запропонованих ним ще у 1866 р. термінів «екологія» та «екологічні науки».

Та ми не зупинимося у поширенні інформації про ноотехнології, адже практично щодня у потоках значних новин читаємо про спалах голоду (цього разу — на півдні Республіки Мадагаскар [1]), чи знайомимося з безпорадністю учасників чергової зустрічі G7 у темі «боротьба з голодом в умовах пандемії». Наша християнська культура й обов'язки вихователів молоді спонукають з усіх наших скромних можливостей пропонувати реальні й порівняно дуже дешеві засоби ліквідації нових випадків голоду разом з гальмуванням наближення екологічного колапсу. Закликаємо спільно назавжди зупинити щосекундне знищення людством (а воно і надалі зростатиме за цю мить на дві-три особи) принаймні 3 333 тварин, яких убивають у системі світового індустріального тваринництва.

Переконані у необхідності термінологічного пояснення, що стосується майже безперервного використання нами слів з «ноо» у разі розмови про рятівні для людства явища і процеси. Цей префікс має грецьке походження, а наукові терміни з літерами «ноо» в Європі спершу використали теологи у Франції в кінці XIX століття, пропонуючи «ноотеологію». Що відбувалося пізніше вже у XX ст. — загальновідомо, хоч надто рідко науковці нагадують про результати наукових дискусій на Заході після 1955 р. Тоді після смерті Теяра де Шардена наукова громадськість узгодила значення поняття «ноосфера» як синоніму оболонки перебування і поєднання думок і міркувань усіх Номо. Наше детальне вивчення світового поширення слів з «ноо» виявило факт яскравого несприйняття на Заході і навіть у нас необхідного для усіх слова «ноотехнології». Воно отримало негативне значення і зазвичай ототожнюється з «безглуздою балаканиною чи ненауковим спіритизмом». Це вже створило значні перешкоди для боротьби з негативною есхатологією і прискоренням руху до симбіозу людства і біосфери. Тому для українських умов застосуємо формулу «мудротехнології ≡ ноотехнології», а для англомовного зарубіжжя — «mudrotechnologies ≡ wisetechnologies ≡ nootechnologies».

2. Мета, завдання та методика досліджень

Мета статті — виклад плану швидкої ліквідації вогнищ голоду і порятунку від неминучої смерті мільйонів осіб, а **завдання** полягатимуть не тільки в деталізації засобів відвернення найближчих загроз і катаклізмів, а й у переконанні найбільш обережних і недовірливих читачів у тому, що саме в умовах пандемії дуже прискорився рух людства в нооеру до необмеженого у часі ноосимбіозу людства і біосфери.

Методологію дослідження ми будували на використанні всієї доступної

інформації з акцентуванням уваги до відкриттів і досягнень у просторі найвищих технологічних укладів.

Для отримання якісного результату ми спиралися як на перевірені розвитком наукових досліджень інструменти, так і на власні знахідки: змагалися з негативними наслідками «ефекту старика Хотабича» (це ігнорування найновішої інформації) та «вівсяного ефекту» — дуже поширеного переконання у незмінності наявних технологій і процесів. Він полягає у повній відсутності навіть мінімальних спроб поглянути на «ембріональні зони» наукових досліджень і передбачити нові відкриття форсмажорного значення. Використання нами прикметника «вівсяний» пов'язане з тим фактом, що провідні науковці Європи на зорі розвитку індустріалізму не здогадалися про неминучість появи залізниць і через брак вівса для гужового транспорту планували будівництво заводів і фабрик тільки на тих берегах, куди могли наблизитись великі судна.

Для нас сучасними і надзвичайно впливовими прикладами прояву «вівсяного ефекту» є відома прогностична трилогія наукової групи Д. Медоуза [2] і найновіший твір організаторів економічного форуму 2021 року у швейцарському Давосі [3]. Ці «лоцмани» світу цілковито переконані у вічності індустріальних виробництв і рекомендують «перезавантажитись» і якомога швидше розбудувати Індустрію 4.0 з її роботами для зварювання, збирання фруктів і стеження за коровами і вівцями. Ми ж переконані у тому, що й одного масового застосування протеїну Фу вистачить для повної ліквідації сучасного індустріального тваринництва. Люди перестануть їсти тварин, а сконцентруються на піклуванні про домашніх улюбленців і тих, що потребують захисту у природному довкіллі.

Відтак, у методологічному аспекті ми використовуємо увесь комплекс досягнень наших попередників, насамперед, три загальновідомі закони філософії, критичний аналіз даних з усіх джерел інформації, їх диференціацію, синтез, інфографіку, нооінтеграцію й багато інших. Значна відмінність від дій колег полягає в тому, що багато десятиків років ми вели на кількох мовах безперервний моніторинг усіх значних наукових відкриттів і технологічних досягнень. Це не тільки сприяло власним інсайтам, а й гарантувало повагу студентів і новизну статей. Ми запропонували багато «термінів з майбутнього (ноотермінів)» на основі переконання в неможливості правильних передбачень й опису економіки і життя через 20-30 років на основі класичного наукового лексикону.

Для підвищення ефективності викладу отриманих результатів використаємо перевірений в спілкуванні зі студентами графічний варіант (рис. 1) відтворення головних характеристик еволюції — від попередників Номо до сучасних Номо Sapiens Sapienses (HSS), яких Доля не готувала до ролі володарів Землі й не перетворила критичність і стратегічність мислення в головну видову ознаку. У результаті тривалої «дарвінівської» і надто короткочасної еусоціальної адаптації до умов довкілля ми маємо багато десятиків рис негативної поведінки і мізерну дрібку — позитивних [4]. Авторський висновок з власних підліткових часів ми формулюємо для молоді таким чином: ***Бог (чи Природа) обдарували нас рефлексами для миттєвої реакції на небезпеки, а головним мозком — для безпомилкового реагування на всі події, які ще не сталися.*** Цим і будемо керуватися в подальшому викладі.

3. Результати дослідження

3.1. Про схему еволюції людства за усі часи і періоди на рис. 1

Відважуючись на вміщення у текст статті рис. 1, що містить багато інформації про всю еволюцію людства, ми були свідомі небезпеки звинувачення у так званому «самоплагіаті». Українські закони і різні постанови щодо появи і використання інтелектуальної продукції є прекрасною ілюстрацією одразу багатьох недоліків у процесі мислення і прийняття рішень не тільки пересічними громадянами, але й керівниками чи володарями наукових титулів. У змаганні між собою в пошуках ефективних рішень для ліквідації повторення однакових фраз чи висловів у різних авторів чи в одного і того ж інтелектуального працівника вони дісталися до найвищої можливої вершини і **категорично заборонили будь-які повторення**. Це означає ось що: відкрив закон природи чи створив технічне чудо — прекрасно, але маєш право тільки на однократний опис чи згадку про нього. Другий раз — заборонено, а за спробу її порушити необхідно застосовувати адміністративне чи навіть кримінальне покарання.

Подібні управлінські помилки не були б небезпечними для науки України на початку XIX ст., коли професіоналів-науковців і журналів було так мало, що двічі опублікувати щось однакове просто не було можливості. А в даний момент, коли за нашими підрахунками щодня у світі з'являється майже 2500 наукових статей про одну тільки пандемію COVID-2019, однократне повідомлення про відкриття практично гарантовано приречене на забуття. Тільки багатократні повторення головної ідеї в різних варіантах її відтворення дає певні сподівання на привернення загальної уваги не тільки у межах вузького наукового сектору, а й у ЗМІ та в усій глобальній інформаційній сфері.

Наш рис. 1 відрізняється від усіх опублікованих попередніх і трохи простіших варіантів наведенням більшої кількості інформації й акцентуванням тих відкриттів, які були досягнуті останніми місяцями в сучасних науках. Сподіваємося, що читачі уважно вивчать кожний квадратний сантиметр, усі написи і звернуть увагу на особливості використаних графіків.

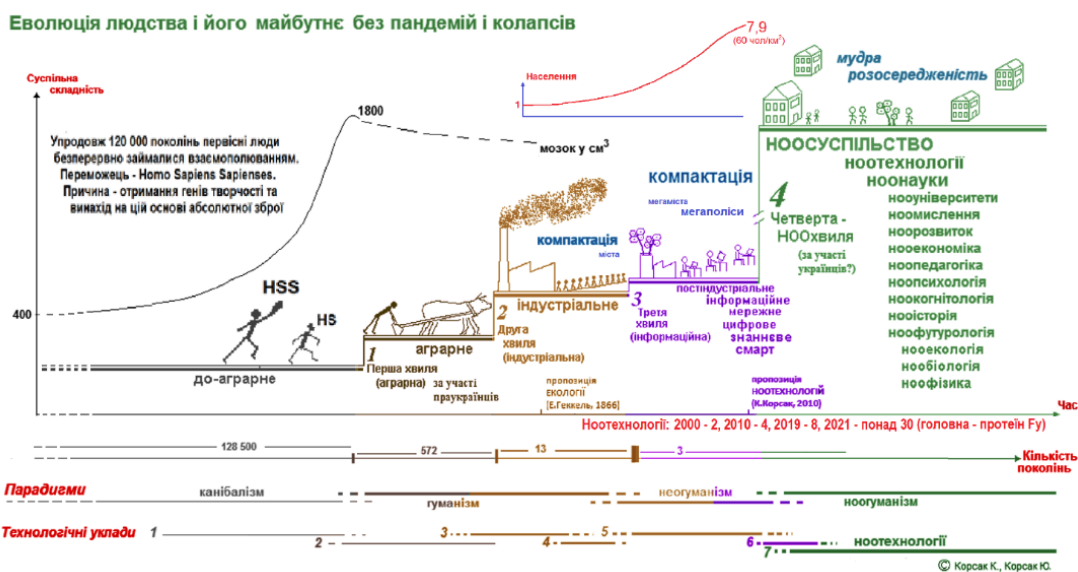

Рис. 1. Схема всієї еволюції людства зі зміною його чисельності, п'яти суспільств, парадигм, технологічних укладів і графіком змін обсягу головного мозку

Без деталізації багатьох відтворених на рис. 1 фактів вкажемо, що ідея запозичена з книг американця Е. Тоффлера про інформаційне суспільство і прихід «третьої хвилі» [5], на основі чого у розповідях про майбутнє ми пропонували студентам просту схему з «трьох хвиль» однакової висоти. Та після виявлення ноотехнологій і нашої пропозиції ноонаук усвідомили такі факти: 1) «третья хвиля» Е. Тоффлера не має права на титул «хвилі», адже вона не змінила засади життєзабезпечення людства, як це сталося у випадку двох перших хвиль; 2) нооявища в цілому означають появу нової і дуже високої «хвилі» — «4-ї ноохвилі», висота якої набагато більша від усіх попередніх узятих разом. Найближче і більш віддалене майбутнє є підстави називати «нооерою». Люди житимуть у ноосуспільстві у безпеці від пандемій і колапсів завдяки ноонаукам і ноотехнологіям. Перші дві (ноофотокаталізація і бактеріальне отримання біопластиків) ми помітили у 2000 році. До 2019 р. вони «множилися» повільно, а у даний момент йде зростання по закону експоненти, чому слід активно радіти і пропагувати прихід нооери.

3.2. Важливі наукові факти про становище пращурів і самого Хомо у біосфері

Коротко узагальнимо багато з того найважливішого, що встигли накопичити всі природничо-математичні науки на момент створення нашого тексту. Немає сумнівів у тому, що Сонце, Земля й інші планети з купою супутників і безліччю менших тіл, частина з яких безперервно врізається в нашу атмосферу, чотири з гаком мільярдів років тому утворилися в початковому стані у результаті якогось поштовху до початку конденсації чималого об'єму однієї з пилових хмар у нашій Галактиці: усе гарячіше згущення в центрі і величезний газо-пиловий диск навколо нього. Далі був не надто довгий процес компактації та конкуренції за остаточні розміри і траєкторії руху, в результаті чого Земля опинилася в настільки комфортних умовах, що Життя як варіант хімічних реакцій за участю мало не нескінченно різноманітних молекул з вуглецю, водню, кисню, азоту, фосфору й ще кількох «неотруйних» елементів виникло (на наше переконання!) саме собою як тільки поверхня охолола до появи водних басейнів та формування материкових плит й океанічного дна.

Спільний щасливий шанс людей та всіх інших частин біосфери полягав у тому, що з моменту зародження Життя не зазнавало цілковито смертельних впливів, хоч неодноразово його турбували то падіння гігантських астероїдів, то неймовірної сили прориви мільйонів кубічних кілометрів розпеченої речовини з мантиї Землі на її поверхню, чи якісь інші негаразди (наприклад — вплив дуже близького вибуху наднової чи банальне прибуття чогось, про що наука ще не здогадується).

Життя нерівномірно розвивалося приблизно чотири мільярди років у напрямі поступового і доволі хаотичного ускладнення живих організмів, що з відстані мало вигляд експериментів Природи. Вона наче міркувала в стилі, а що буде, якщо...?

У результаті замість поодиноких клітин і ворожих для них вірусів періодично виникало щось гігантське чи просто унікальне. Природа розчаровувалася результатом, переставала про них піклуватися й велетні благополучно вимирали, а на їхню частку їжі з'являлися нові претенденти і Життя благополучно рухалося до 2021 року.

Тут саме доцільно розібратися з науковим поглядом на *ресурси їжі для харчування усіх видів живих істот на Землі*. Усім відомо, що для Життя падіння речовин з неба і непотрібне, і навіть небажане. Цілком вистачає того, що Земля

отримала у часи свого народження. Ультимативно потрібна енергія, але приємне в більшості аспектів Сонце ллє її на поверхню Землі потужно, старанно і безперервно в таких кількостях, що Життя вже й забуло, коли пристосувалося до цього.

Від головного сонячного неприємного Життя і атмосферу ефективно захищає магнітне поле планети (від пояснень цього й багато чого іншого ми утримаємось, сподіваючись на наступну статтю в «Грааль науки»). Вкажемо тільки на те, що передбачливе Життя (на всякий випадок) пристосувалося до можливого почорніння Сонця й окупувало цілковито темні місцини у глибинах гідро- і літосфери, отримуючи енергію від хімічних реакцій (від перетворення одних земних порід в інші). Але у першому наближенні будемо вважати, що флора (рослини) створює їжу (первинний біологічний продукт), а фауна (все, що не належить до вказаної групи продуцентів) споживає її згідно уподобань та апетиту.

Найбільш загальну інформацію про реальний розподіл споживання первинної біосферної продукції різними за розмірами представниками фауни (різними консументами) ми вказуємо на дуже переконливому рис. 2.

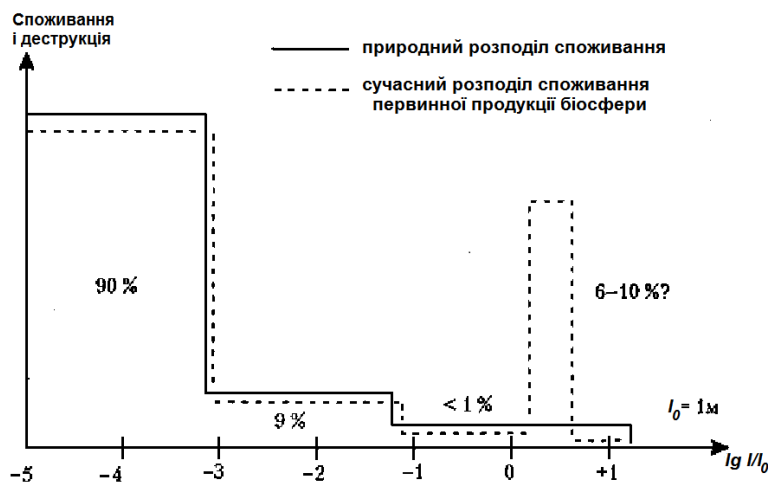

Рис. 2. Діаграма розподілу споживання первинної продукції земної біосфери консументами і редуцентами різного розміру

Через колосальні відміни у розмірах споживачів їжі використана логарифмічна шкала. Абсолютна більшість представників фауни на Землі набагато менші від людини, та й вдосконалювалися вони упродовж мільярдів років. Тому й не дивно, що у момент початку відділення Хомо від решти фауни у незбуреній біосфері приблизно 90 % первинної біосферної продукції асимілювали і розкладали найпростіші, а частка великих організмів з розмірами понад дециметр дуже мала — не більше 1 %. Отже, на людей-збирачів і мисливців у далекому минулому припадала невелика частка цього відсотка — до 0,05 % (можливо — ще менше).

Зустрічаються висловлювання, що розумного Хомо можна вважати «помилкою Природи» через те, що вказане на рис. 1 дуже швидке збільшення маси головного мозку сталося через випадкову генетичну помилку при копіюванні ДНК батьків в момент зачаття першого серед усіх подальших розумних. Помилка полягала в утворенні множинних фрагментів, що детермінували процес формування мозку в аспекті кількості нейронів у ньому.

Навіть мінімальна активізація цих додаткових фрагментів давала змогу поступово нарощувати розмір мозку від одного покоління до іншого. Нарощування йшло, очевидно, не через втискання нових нейронів у вже наявні глибинні старі структури, а полягало у збільшенні кори головного мозку, де й розташовані різноманітні структури керування для реалізації мовлення і надточного управління пальцями.

Ризикнемо висловити таке припущення: натішившись експериментами зі збільшенням розмірів тварин, Природа вирішила спробувати збільшити і поліпшити мізки. У результаті маємо дельфінів та кілька інших «головатих», що не шкодять довкіллю, а один з витворів — Хомо — підключив до діла не тільки язик, а й руки, що стали швидко трансформувати усе на світі, на що Природа, схоже, не сподівалася.

Точніше, спершу (понад 1,5 млн. років) трансформація була помірною і загроз для біосфери не виникало. Тоді існувала ціла група різних підвидів *Homo Sapiens*, які не мали один перед одним великих переваг і в безперервному взаємополюванні поступово збільшували власні мізки до максимального розміру. Але приблизно 300 чи 210 тис. років тому сталася ще одна генетична трансформація, що полягала в появі тих фрагментів ДНК, що дуже активізували характерну для мало не всіх істот допитливість і бажання лизнути чи спробувати на зуб щось новеньке. Це поєдналося з азартом змагань у винайденні нового чи у новому використанні вже наявного.

Так серед групи різних *Homo Sapiens* (HS) з'явилася і стала зростати популяція винахідливих *Homo Sapiens Sapiens*. Після тривалих роздумів і багатьох поразок від тодішніх Хомо подвійно розумні (HSS), як ми вже пояснювали в попередній статті, винайшли луки з отруйними стрілами та усунули всіх інших HS. Наслідком стало невпинне удосконалення збрар'я і все радикальніше перетворення довкілля не тільки для комфорту і безпеки життя, а й для пиhi і марнославства. У результаті, як вказано на рис. 1, володар планети досяг стадії смертельної деструкції біосфери і перетворення її у власного вбивцю.

Ще раз погляньте на рис. 2 й зробіть висновок про обсяг і серйозність порушення людьми природних процесів на Землі. Колосальне за обсягами індустріальне тваринництво, рільництво та тотальний вилов риби й використання інших морепродуктів набагато підвищили ту частину первинної продукції біосфери, яку вилучає сучасне людство.

Наведена на рис. 2 штрихова лінія — усереднений висновок, що враховує багато варіантів і відповідає найбільш імовірним обчисленням. Теорія великих систем свідчить про можливість збереження їх стійкості при втраті 1% енергетичних чи інших ресурсів. Хомо вже вилучає набагато більше, тому розпад біосфери прискорюється з кожним роком. Чи не першим серед науковців подібні явища точно дослідив наш геніальний співвітчизник В.І. Вернадський (1863-1945), який у 1925 році наголосив на тому, що людство приєднається до вже вимерлих видів, якщо не навчиться створювати собі їжу без ушкодження біосфери.

Одразу заспокоїмо читачів вказівкою на те, що у даний момент Хомо із запізненням мало не на століття та збільшенням чисельності майже учетверо таки розпочав виконувати цю рекомендацію В.І. Вернадського. Людство

подекуди і раніше розпочинало зазіхати на масив їжі, позначений «90%» на рис. 2, але несерйозно — споживаючи комах чи щось зі світу водоростей. Справжній наступ на ці величезні обсяги їжі розпочався саме зараз — у XXI столітті.

Але загалом людство все ще перебуває у небезпеці, адже сьогодні деструктивні впливи на біосферу набагато переважають конструктивно-лікувальні. У наш час зусиллями систем освіти майже усі добре інформовані про екологічні проблеми, тому ми утримаємося навіть від їх короткого переліку.

Звернемо увагу читачів на вказаний на рис. 1 факт зменшення головного мозку Хомо та попередимо про наближення всього людства до духовно-інтелектуального колапсу. Він полягає у збільшенні кількості і глибини девіацій мислення і поведінки. Це явище дуже помітне в державах Заходу, які вже демонструють «регресивну» поведінку, атакуючи українців вимогами гіпертрофованого збільшення прав особистостей з гендерними відхиленнями (аж до надання їм можливостей викладання у навчальних закладах і виховання взятих з інтернатів дітей).

До числа цих небезпечних збочень ми включаємо й соціально-економічні поради «давоських лоцманів» — організаторів тижневих конференцій лідерів світу у містечку Давос у Швейцарії. Цього разу для імпрези «Давос-2021» приготували інструкцію, пропонуючи усім цілковито незрозуміле «повне перезавантаження» і більш чітке завдання безперервної добудови Індустрії 4.0 [3]. В Україні ці помилкові неоіндустріальні плани сприйняли серйозно і розпочали виконувати [6; 7], як і багато інших шкідливих для нас «західних експертних порад». Переконані — виконати не встигнуть і тому нашкодять лише трошки.

3.3 Засоби ліквідації голоду та індустріального тваринництва

Є, мабуть, якісь ознаки втручання Провидіння в те, що саме В.І. Вернадський першим безмежно переконливо довів неминучість зникнення людства разом з глибоким порушенням біосфери у разі продовження свого «індустріального прогресу». Єдиний шанс на початок порятунку — самостійне виготовлення їжі без деструкції біосфери і порушення циклів біогенних елементів (азоту, фосфору та усіх інших) [8].

Ця порада була почута та усвідомлена вже давно, але наблизилася до втілення у життя тільки наприкінці ХХ ст. Відмовимося від інформації про десятки цілком чи «трошки» невдалих спроб не тільки за рубежом, а й в СРСР (тут намагалися отримати мільйони тонн білків з метану), а вкажемо на те, що перший реальний успіх зробили у США в процесі пошуків шляхів вирішення проблеми створення їжі всередині пілотованих космічних апаратів з дуже тривалими термінами перебування екіпажів.

Коли ми почули про те, що продуцентами якісної їжі для подібних умов виявилися екстремофіли з гейзерів і гарячих джерел, то песимістично подумали про важкі біореактори з небезпечним і дуже гарячим вмістом, які краще тримати не в міських квартирах, а в особливих бункерах. А виявилось, що чудо-бактерії мають прекрасний апетит в нормальних умовах — при кімнатних температурах і без «додаткових тисків». Вельми активно усього за 2-3-4 доби перетворюють в «ідеальний мікрофарш з додатком ліпідів та вітамінів» будь-яку біологічну субстанцію — від кори і шишок до підгнилих бананів [9]. Пропонуємо читачам поглянути в Інтернеті на рекламні ролики (<https://www.naturesfynd.com/fy->

protein та ін.) про їжу на основі «протеїну Фу» і розпочати активну підготовку до виконання рекомендацій В.І. Вернадського у власних побутових умовах.

Після цієї інформації для кожної людини стає очевидним спосіб швидкої і ефективної ліквідації голоду не тільки на півдні Мадагаскару, а й на значно ширших теренах [10]: досить порозкидати згортки з надувних дитячих басейнів з пакетиками «закваски» усередині та короткою інструкцією. Наймати гелікоптери чи великі дрони необов'язково — згодяться майже будь-які літаки аж до рівня пасажирських лайнерів.

Доцільно вказати на те, що історія бактерій-продуцентів тільки розпочалася, тому не тільки протеїн Фу (*Fusarium strain flavolapis*) буде обов'язково зазнавати бажаних поліпшень (хоч його й так, на відміну від шампінйонів, можна споживати без додаткових перетворень). До нього приєднуються продуценти крохмалу, цукру та усіх інших інгредієнтів звичних для різних народів продуктових комплектів. Гарантуємо — роботи вистачить усім сучасним науковцям і навіть пересічним громадянам, а «безробітних» запросять піклуватися про дуже велику кількість тваринок, що «перебувають у небезпеці».

Враховуючи сумні перспективи індустриального тваринництва, не будемо страждати від його майже повного зникнення у сучасній Україні й нашої відмови поєднати програму великого будівництва доріг та ремонту мостів зі спорудженням десятків тисяч новеньких тваринницьких ферм. Мимовільний занепад тваринництва слід вважати розумною стратегією — передбачливою відмовою від того, що стане зайвим вже у найближчому майбутньому.

Очевидно — немає значних перешкод для отримання м'ясних страв й решти продуктів через використання протеїну Фу та інших вже створених чи майбутніх бактеріальних трансформаторів будь-якої органіки у фуа-гра чи у щось ще смачніше.

4. Висновки: про можливості ліквідації небезпек від епідемій, пандемій та більшості інших загроз, включаючи голод

Перейдемо до опису пропозиції засобів ліквідації небезпеки «вибухового» поширення епідемій чи пандемій у майбутньому. Невисокі художні здібності не дали нам змоги вказати на рис. 1 ландшафт ноосупільства. Розосередженням розташуванням родинних помешкань ми хотіли висловити переконаність у тому, що епоха мегаміст добігає кінця. В ноосупільстві концентрація людей буде по-справжньому мудрою і відбуватиметься «згідно потреб».

Розосередженість трохи пригальмовує поширення пандемій з осередку їх виникнення, але для повного успіху в самозахисті все людство повинне свідомо і переконано притримуватись карантину (родинної самоізоляції) на «необхідний інтервал часу». Сучасний прогрес у молекулярній медицині дає змогу сподіватись на те, що ізоляція триватиме не роки, а тижні.

Очевидно, що слід забезпечити кожну з приблизно мільярда ізольованих груп **РКК** — **родинним карантинним комплектом** для підтримки безпечного і достатньо комфортного життя. РКК повинен складатися з автономного джерела електроенергії, засобів отримання «розумної» кількості питної води і харчових продуктів, а також необхідної кількості ізольованих жител.

Коли ми вперше виконали фінансові підрахунки для РКК, протеїну Фу ще не було, Ілон Маск не субсидував з власної кишені створення мережі супутників глобального зв'язку, а єдиним видом хороших акумуляторів були літієві. Тому й

ціну отримали таку «космічну», що згадувати не будемо. Проте й зараз родинні акумулятори на літії ще дорогі, а тому РКК коштуватиме (приблизно) 50 000 доларів США (до того ж, світ продукує надто мало літію, а новіші варіанти з використанням натрію, магнію чи алюмінію перебувають на стадії «мають перспективу»). Ми дуже сподіваємося на те, що вже через п'ять років проєкт тотального захисту від пандемій разом з ліквідацією голоду та захистом від екологічного колапсу стане реальним світовим завданням.

Якщо перспективність запропонованих РКК разом з наявними і майбутніми ноотехнологіями для ліквідації небезпеки екологічного колапсу не потребує додаткових пояснень, то «з іншими колапсами» ситуація далека від однозначності через надмірно велику кількість негативів видової поведінки Homo. Наприклад: якщо розподілити «десь біля Сахари» згадані Фу-комплекти і додати чималі параболічні рефлектори для кип'ятіння (зnezараження) води й термічної обробки їжі, то через не надто тривалий час перевірка виявить, що вождь племені разом з групою посіпак акумулює все у себе, а більшість складу племені й надалі проситиме у нього їжу і питну воду... ООН та інші міжнародні організації повинні завчасно подумати про повну ліквідацію подібної загрози на шляхах ошчасливлення людства.

Доповнимо нашу розповідь про найновіші науково-технологічні досягнення у виконанні заповітів В.І. Вернадського вказівкою на вихід Штучного інтелекту на майже фантастичний рівень і перетворення його на основний засіб повної зупинки цілком очевидного процесу сутнісної деградації світового Інтернету. Перебіг пандемічних подій засвідчує, що він стає усе більшим океаном брехні й головним джерелом поширення вигадок про шкідливість щеплень чи банальної неправди про отруйність розумно генномодифікованих рослин. Тому авторські надії скеровані на невпинне вдосконалення Штучного інтелекту та його рух до стадії безмежних позитивних спроможностей. Цитуємо без купюр нове повідомлення:

«Сучасні системи розпізнавання мови навчаються на аудіозаписах розмов та їх текстових розшифровках. Їх пишуть вручну люди. Це довга і нудна праця, оскільки для тренування штучного інтелекту потрібна величезна кількість навчального матеріалу. Нова система Facebook під назвою Wav2vec-U дозволяє цього уникнути. Штучний інтелект вчиться розпізнавати мову без будь-яких розшифровок. Досить «згодувати» йому аудіозапис мови і текст, написаний тією ж мовою. Аудіо та текст можуть бути ніяк не пов'язані один з одним. Далі генеративно-змагальна мережа багаторазово «проганяє» мовні зразки, поки сама не знайде відповідності між звуковими поєднаннями і словами. Це посправжньому проривна технологія, що дає змогу навчати ШІ розпізнаванню навіть дуже рідкісних мов. В рамках випробувань інженери Facebook навчили систему розуміти суахілі, киргизьку і кримськотатарську мови. Для навчання кожної потрібно близько 10 годин записаної мови і 3000 рядків тексту» [11]. У даний момент Ілон Маск нарощує свою систему тотального зв'язку так швидко, що її поєднання з Wav2vec-U невдовзі дасть змогу усім землянам спілкуватися і разом вирішувати проблеми ліквідації голоду та подолання екологічних й інших загроз.

Зі свого боку ми пропагуємо мудротехнології і поширюємо знання про ноотерміни. 225 з них містить наш «Нооглосарій-2» (журнал «Вища школа»,

2020, №2), але більш доступний завдяки Інтернету його коротший варіант в антипутінському е-виданні РЕЛГА [12], з яким познайомилися мільйони. На закінчення запрошуємо читачів приєднуватися до організованого нами автономного об'єднання освітян і науковців України з назвою «Київський клуб АНТИКОЛАПС». Ми боремося з колапсами і пандеміями створюємо і публікуємо подібні до прочитаної вами колективні статті на широку тему ліквідації небезпек від усіх колапсів. Читачі після листа на адресу kvkorsak@gmail.com отримають вісім опублікованих статей і найближчу заплановану, до якої доцільно приєднатися.

References:

- [1] Kalinichenko, A. (2021). The worst drought in 40 years: in Madagascar, people eat cacti and clay to survive (URL: <https://meta.ua/uk/news/world/12069-naistrashnsha-posuha-za-40-rokv-na-madagaskar-zhitel-dyat-kaktusi-glinu-schob-vizhiti/>) 22-05-2021 (in Ukrainian)
- [2] Dennis Meadows, Donella Meadows, Jorgen Randers. *Limits to Growth*. – М.: MSU, 1991; *Beyond Limits to Growth*. — М.: Progress, 1994; *Limits to Growth. The 30-Year Update*. — М.: ІКС "Academkniga", 2008 (in Russian)
- [3] Klaus Schwab & Thierry Malleret (2020). *COVID-19: The Great Reset*. Geneva, July 2020 Kindle Edition (URL: <http://reparti.free.fr/schwab2020.pdf>)
- [4] Fleshley, T. (1996). *Encyclopedia of vices: justifying the flaws and weaknesses of human nature*. К.: Nauk. Dumka. (URL: http://lib.ru/DPEOPLE/ENCIKL/enciklopedia_porokow.txt_with-big-pictures.html) (in Russian)
- [5] Alvin Toffler (1980). *The Third Wave*. Bantam books. New York * Toronto * London * Sydney * Auckland.
- [6] *Cabinet of Ministers of Ukraine. Audit of the Ukrainian economy 2020*. Kyiv. CM of Ukraine. (<https://nes2030.org.ua/docs/doc-audit.pdf>) (in Ukrainian)
- [7] *Cabinet of Ministers of Ukraine. Vectors of economic development 2030. Materials for discussion*. Kyiv. CM of Ukraine. (URL: <https://nes2030.org.ua/docs/doc-vector.pdf>) (in Ukrainian)
- [8] Vernadsky W. (1925). L'autotrophie de l'humanite // *Revue generale des sciences*. 1925. No. 17/18. Pp. 495–502 (<http://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k171004/f500.item.zoom>).
- [9] Belchikova, E. (2020). *Next year meat from Yellowstone microbes will appear on the market* (URL: <https://www.popmech.ru/science/news-658833-v-sleduyushchem-godu-narynke-poyavitsya-myaso-iz-mikrobov-yellowstone/>) 10-02-2021 (in Russian)
- [10] Coronavirus triggers famines of unprecedented proportions in Latin America and East Asia. (URL: <http://rusjev.net/2020/08/22/koronavirus-sprovociroval-golod-nevidannyh-masshtabov-v-latinskoj-amerike-i-vostochnoj-azii/>) 2-05-2021 (in Russian)
- [11] Facebook's new artificial intelligence can learn speech without human help. (URL: <https://internetua.com/novy-iskusstvenny-intellekt-facebook-mojet-izucsat-recs-bez-pomosxi-luadei>) 24-05-2021 (in Russian)
- [12] Korsak, K.V., & Korsak, Y.K. (2014). Nooglossary as a means of noothinking and noodevelopment of humanity in the XXI century. *RELGA*. — *RELGA, № 7* (280), June 17. (URL: <http://www.relga.ru/Environ/WebObjects/tgu-www.woa/wa/Main?textid=3908&level1=main&level2=articles>) (in Russian)

АВТОРИ ВИСЛОВЛЮЮТЬ ВДЯЧНІСТЬ ЧЛЕНАМ КИЇВСЬКОГО КЛУБУ «АНТИКОЛАПС», ЯКІ НАДАВАЛИ ДОПОМОГУ В ПРОВЕДЕННІ ДОСЛІДЖЕННЯ:

Антонюк Людмила Анатоліївна, ст. викл., Ун-тет менеджменту освіти НАПН України;
 Артемов Володимир Юрійович, д.п.н., доцент, професор кафедри Національної академії Служби безпеки України, м.Київ;
 Бойчук Олена Сергіївна, ст. викл., Київ. нац. економ. ун-тет ім. Вадима Гетьмана;
 Бойчук Наталія Олександрівна, маг. філ., Київ. нац. ун-тет ім. Тараса Шевченка;
 Григор'ян Микола Борисович, к.т.н., доц., Черкаський ін-тут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля Національного ун-ту цивільного захисту України
 Гриценко Марина Василівна, к.ф.н., ст.н.с. Інституту вищої освіти НАПН України;
 Давиденко Наталія Вікторівна, ст. викл., Київський медичний університет;
 Дударенко Людмила Валеріївна, к.філ.н., Міжнародна академія екології та медицини;
 Дяковський Дмитро Анатолійович, к.е.н., професор, Інститут екології, економіки і права, м. Київ;
 Євтодюк Антоніна Володимирівна, к.ф.н., доцент, гештальт-консультант, м.Луцьк;
 Журбинський Дмитро Анатолійович, к.т.н., доц., Черкаський ін-тут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля Національного ун-ту цивільного захисту України
 Києнко-Романюк Лариса Анатоліївна, к.п.н., доц., Вінницька акад. неперервної освіти;
 Кнодель Людмила Володимирівна, д.п.н., проф., Київський ун-тет ім. Бориса Грінченка;
 Кобельський Тарас Володимирович, магістр з біології, КНУ імені Тараса Шевченка
 Коломієць Олена Вікторівна, к.філол.н., доц., Таврійський нац. ун-тет імені В.І. Вернадського
 Корнієнко Віра Григорівна, м.філол., Інститут екології, економіки і права, м. Київ;
 Кузьмінець Микола, д.техн.наук., Національний транспортний ун-тет, м.Київ;
 Кузьмінець Оксана, к.с/г.н., Націон. ун-тет біоресурсів та природокористування, м.Київ;
 Кулик Оксана Миколаївна, здобувач Інституту вищої освіти НАПН України;
 Лісовська Любов Володимирівна, проректор Інституту екології, економіки і права, м. Київ;
 Лук'яненко Ігор Володимирович, магістр з фінансів, МАУП, м. Київ
 Ляшенко Лариса Миколаївна, к.п.н., доцент, Київський нац. ун-тет імені Тараса Шевченка;
 Максименко Геннадій, ГО «Центр-99», голова правління, здобувач PhD, м. Київ;
 Максименко Олена Валеріївна, ГО «Центр-99», засновник Наукового сектору, м. Київ;
 Муляр Галина, к.іст.н., доцент, Академія праці, соціальних відносин і туризму, м.Київ;
 Парапан Василь Борисович, директор Центру «Практична філософія», м. Київ;
 Петрукович Світлана Вікторівна, к.п.н., доцент, Ніжинський ДУ ім.Миколи Гоголя;
 Пилипенко Світлана Павлівна, к.ф.н., доцент, Київський медичний університет;
 Поляк Ольга Вікторівна, к.п.н., доцент, Київський нац. ун-тет імені Тараса Шевченка;
 Соловей Ніна Василівна, к.філ.н., доцент, Київський нац. ун-тет імені Тараса Шевченка;
 Сонько Сергій Петрович, д.геогр.н., проф., Уманський національний ун-тет садівництва;
 Тарутіна Зінаїда Євгенівна, к.мед.н., экс-працівник Інституту вищої освіти НАПН України;
 Тименко Володимир Петрович, д.п.н, проф., Київська державна академія декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука;
 Томіна Ю.О., к.п.н., доц., Київський нац. торговельно-економічний університет;
 Тополь Ольга Володимирівна д.ф.н., проф., Нац. пед. ун-тет імені М.П.Драгоманова;
 Тростянецький Олексій Іванович, аспірант, Нац. пед. ун-тет імені М.П.Драгоманова;
 Уваркіна Олена Василівна, д.ф.н., проф., Національний-технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
 Ховпун Олексій С., к.юрид.н., зав. каф., Академія праці, соціальних відносин і туризму;
 Чорний Олександр Олексійович, д.ф.н., проф. зав.каф. права, філософії та політології, Національний університет «Чернігівський колегіум» ім. Т.Г.Шевченка;
 Чорнойван Ганна Петрівна, к.п.н., Інститут вищої освіти НАПН України;
 Шакур Наталія Валеріївна, к.ф.н., доц., Чернігівський націон. технологічний ун-тет;
 Шевчук Ірина Костянтинівна, ст. викл. Київський медичний університет;
 Шугалій Наталія Євгенівна, к.п.н., доц., Ніжинський нац. ун-тет імені Миколи Гоголя.
 Кафедра української та латинської мов ПВНЗ «Київський медичний університет»: **Бабаєвська** Тетяна Григорівна; **Білозьоров** Володимир Олександрович; **Боголюбова** Марина Михалівна; **Вихор** Віктор Григорович; **Кірик** Тамара Вікторівна, **Корсак** Костянтин Віталійович, **Луценко** Тетяна Леонідівна; **Ляліна** Ольга Олександрівна; **Онкович** Ганна Володимирівна; **Редько-Шпак** Леся Вікторівна; **Рихлік** Людмила Петрівна; **Флегонтова** Наталія Миколаївна; **Бикова К.С.**, **Гордієнко А.М.**, **Коротун О.О.**, **Рибалко Г.М.**